

ТОДОР КОСТАДИНОВ
И СЛЕД СТО ГОДИНИ ПАК
ЩЕ ТЕ ОБИЧАМ

chitanka.info

На Бубка

*Ако някога почувстваш мъничко тъга
и стори ти се, че светът е тъй студен —
в мислите си ти хвани ме за ръка,
прегърни ме нежно с дъх стаен...*

*Мъничко самотна ако се почувстваш ти,
ако нещо кара в теб да заболи —
потърси ме в спомените стари сладки,
потърси ме във душевните тетрадки...*

*Ако нещо във живота някога те нарани
просто тихо, мълчаливо мене си спомни,
и във този миг твоето сърце ще озари
моята милувка за да избърше твойте сълзи...*

*Ще почувстваш любовта ми неостаряваща
и страстта неспирно изпепеляваща.
Колко силно те обичам ще си спомниши —
и след сто години пак ще си припомниши...*

*Знаеш как сърцето ми за теб гори,
как даряваш с въздух мойте гърди —
ОБИЧАМ ТЕ ти казвам в настоящите си дни
и след сто години пак ще те обичам ти помни...*

*Няма никога да стихне моята любов,
независимо дали живота ми ще е суров —
Нищичко в света нещо пречути
туй що със нищичко не може да се купи...*

*Времето и днес и утре пак ще е безсилно
към туй което ти в душата ми роди,
за пространството дори ще бъде непосилно
моята любов към теб да изпепели...*

*Ако някога в душата си почувствуши самота
и чрез спомена за мен запалиши ти искра —
Аз ще чуя в мене твоята молба
и при теб ще дойда бързо дори от края на света.*

*И пак ще те целувам — тихо, нежно,
и ще те обгръщам с искрената си любов,
и леко — бавничко, дори небрежно
ще забравиш, че света понякога е тъй суров...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.